

at det for Diebliffet seer mere stormfuldt ud netop i denne Retning. Det blev dernæst af den høitærede 4de Rigsdagsmand for Kjøbenhavn yttret i hans foregaaende Foredrag, at Bøger af den antydede Beskaffenhed vare saa yderst farlige, naar de kom ud iblandt den uoplyste Mængde. Men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, saalidt jeg vil nægte, at det ene Menneffe sammenligningsviis og i Forhold til det andet kan kaldes uoplyst, at saaledes jeg f. Ex. i Forhold til den ærede Taler maa kaldes uoplyst i mange Retninger, navnlig paa hele det juridiske Gebeet, saa vist er det paa den anden Side, efter den Statsforfatning, vi have faaet, at vi kjende ingen Mængde af Uoplyste; men, naar En er kommen til sit 25de eller i alt Fald til sit 30ie Aar, saa er han, efter en Forudsætning, der ligger i vor Grundlov, oplyst nok til at have en Mening om de vigtigste borgerlige Spørgsmaal, thi ellers var han ikke Bælger og valgbar; og, dersom det er Tilfældet, saa maa man dog endelig ikke betragte ham som saa usikker paa et andet Punkt, at man ikke tør betroe ham de Blade, hvori der gjøres Angreb paa den bestaaende Tingenes Orden og hvad man kalder det sædelige Livs Grundfætninger i Almindelighed.

Det var mit Haab, at jeg skulde have udtalt mig tydeligt, da jeg første Gang havde Ordet i denne Sag. Men jeg mærkede nok, da derefter den høitærede Cultusminister kom til Ordet, at han forstod anderledes at klare det og lægge det frem Stykke for Stykke, hvad jeg i mit Hastværk deels blandede mellem hverandre og deels glemte Noget af. Maaftoe det imidlertid maatte tillades mig at gjentage, hvad jeg i denne Henseende laaner Ordene til fra ham, men hvad jeg forøvrigt netop altid har villet udtale og vedkjende mig. Jeg mener, at, naar man spørger: hvad Sikkerhed stille I da imod den Skade, som bevirkes ved deslige Skrifter, som I ville have taalte, men som forbødes i § 13? saa svare vi først: derimod stille vi allerførst Statens Virkelighed, derimod stille vi den Kjendsgjerning, som Ingen kan tage feil af, og som taler saa høit, at den nok kan overdøve al denne Gyfften i Smudsbladene, den Kjendsgjerning altsaa, at,

hvad end en Theori kan sige i Bladene om, at Etendom er Lyveri, saa siger Tugthuset noget ganske Andet, saa giver den bestaaende Tingenes Orden i vort Fædreland os utallige Exempler igjennem hvilke Enhver dagligt kan overbevise sig om, at Folk, der handle efter denne Theorie, blive Gjenstand for almindelig Misbilligelse, og at Staten med Jernhaand tager fat paa dem og gjør Ende paa deres Uvæsen. Vi stille altsaa overfor den befrygtede Fare for det Første Statens Virkelighed, hvis Bestemmelse det netop er ved haandgribelige Midler at skaffe disse Sandheder Gyldighed, forsaavidt den udvortes Verden, forsaavidt Handlingernes udvortes Sphære angaaer. Og for det Andet stille vi derimod Troens Ukrænkelighed. Vistnok ikke nogen enkelt Troes, men den Erbødighed for Troen, den religiøse Tro overhovedet, som Staten udtaler i Paragraphen selv, saaledes som den nu lyder, idet jo § 8 udtaler sig derhen, at den siger: enhver Theori, enhver Sætning, som kan henhøre til nogen enkelt Troesbekjendelse, har du Lov til at benegte og bestridde, men, driver du Spot dermed, saa har du bespottet Noget, der er etendommeligt helligt, og det bliver ikke taalt, men det er en Handling, der bliver Gjenstand for Statens Straffelov. Og dertil knytte vi saa endelig den Bemærkning, som jeg maa tillade mig at gjentage, at det er aldeles umuligt, naar man ikke tillige vil forbyde den videnskabelige Udvikling af enhver ny Theori om de højeste og vigtigste Anliggender, dog at forbyde den populære Behandling af disse Gjenstande, og at altsaa enhver Lovbestemmelse som den i § 13 oprindeligt indeholdte maa blive u p r a c t i s k.

Formanden: Dersom ikke Nogen ønsker at yttre sig, kunne vi gaae over til Afstemning om Sagens Overgang til anden Behandling. Jeg skal imidlertid rette det Spørgsmaal til de ærede Landssthingsmænd, der have fremsat Forslaget om et Udvalgs Medfættelse, om de fastholde dette Forslag (Blekingberg: Ja!). Saa skal det blive sat under Afstemning, efter at Sagens Overgang til anden Behandling er affæmt.

Sagens Overgang til 2den Behandling